

Πανηγυρικός Εσπερινός του Αγίου Φωτίου στη Βεργίνα (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

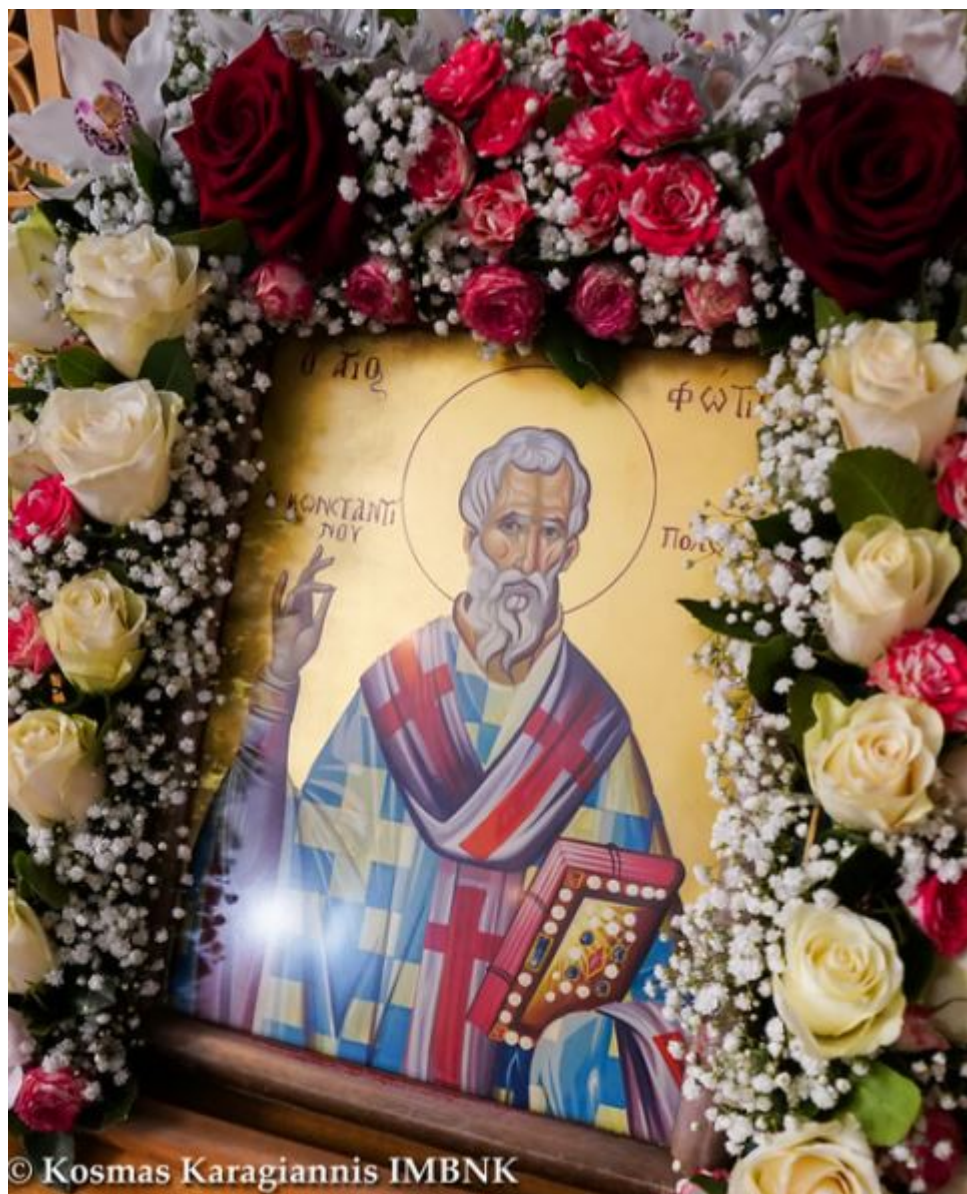
Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του [Αγίου Φωτίου](#) Βεργίνης.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμό-τροπος καί τῆς οἰ-κου-μένης δι-δάσκαλος τῷ δεσπότη τῶν ὅλων ἰκέτευε, Φώτιε».

Τιμᾷ καί ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας καί ἰδιαιτέρως ἡ ἔνο-ρία σας τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς μεγα-λύ-τε-ρους πατέρες καί θεο-λόγους της, ἕνα ἅγιο πού λάμπρυνε μέ τή σο-φία του καί τήν ἐμ-πνευ-σμένη ποιμαν-το-ρία του τόν πατριαρ-χι-κό θρόνο τῆς Κωνσταν-τι-νουπόλεως, συνε-χί-ζο-ν-τας τήν παράδοση τῶν τριῶν μεγάλων

Ἱεραρχῶν, τῶν ὁποίων τῇ μνή-μῃ ἐορτάσαμε πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες.

Ποιά εἶναι ὅμως τὰ στοιχεῖα πού συνδέουν τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες καί τόν ἐορταζόμενο σή-με-ρα Μέγα Φώτιο καί τί ἔχει νά πεῖ ὁ μέγας αὐ-τός ἱεράρχης σέ μάς, τοὺς ἀν-θρώπους τοῦ 21ου αἰῶνος;

Πρῶτο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀπόλυτη καί ἀποκλει-στική ἀφιέρωση στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλη-σία. Ὁ ἅγιος Φώτιος ἔκανε μία λαμπρή στα-διο-δρομία στήν αὐτο-κρα-τορική αὐλή καί ἀπολάμβανε τήν εὖνοια τοῦ αὐτοκράτορα ὡς δι-δάσκαλος τῶν παιδιῶν του. Ὅταν ὅμως ἡ Ἐκ-κλη-σία τόν κάλεσε νά ἀναλάβει τό πη-δά-λιο τοῦ πνευματικοῦ της σκά-φους σέ μία πε-ρίοδο κρίσιμη, δέν δί-στασε νά ἐγκαταλείψει τὰ πάντα καί ἀναλάβει τήν ὑψη-λή ἀλλά πολυ-εύ-θυνη ἀπο-στολή, ὅπως ἀκρι-βῶς εἶχε κάνει πρὶν ἀπὸ αὐτόν καί ὁ μέγας προ-κάτοχός του ἅγιος Γρη-γόριος ὁ Ναζιαν-ζη-νός.

Δεύτερο στοιχείο είναι ή συναί-σθηση τής προσ-φορᾶς. Ὁ ἅγιος Φώτιος δέν ἀρκέσθηκε στό ἐπί-ζηλο ὕψος τοῦ πα-τριαρ-χικοῦ του ἀξιώ-μα-τος, ἀλλά ἐργάσθηκε γιά τό καλό τής Ἐκκλη-σίας καί τῶν ἀν-θρώ-πων. Ἐρ--γάσθηκε γιά τήν πνευ-ματική καθοδή-γη-ση τῶν ἀνθρώ-πων, κη-ρύττοντας καί διδά-σκο-ντας. Ἐργάσθηκε γιά νά ἀκουσθεῖ τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί νά γίνει γνω-στό τό εὐαγγέλιό του στούς σλαβικούς λα--ούς πού ζοῦσαν ἀκό-μη «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου», ὅπως ἔκανε καί ὁ ἄλλος μέγας προ-κάτοχός του, ὁ ἅγιος Ἰω--άννης ὁ Χρυ--σόστο-μος.

Τό τρίτο στοιχείο είναι ή ὑπερά-σπιση τής ὀρθῆς πίστεως καί τῶν δι-καί-ων τής Ἐκκλησίας. Ὑ-πε---ρα-σπί-σθηκε τό ὀρ-θό δόγμα πού θέ-σπισαν οἱ πατέρες γιά τό ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο εἶχε παραχαράξει ή Ἐκκλη-σία τής Ρώμης, ἀλλά καί τά δικαιώματα τής Ἐκ-κλη-σί-ας τής Κων-σταν-τι-νου--πόλεως ἀπό τήν τάση τοῦ πάπα τής Ρώ-μης νά ἀνα-μει-γνύ-εται στά ἐσωτερικά της, ὅπως ἔκαναν καί οἱ τρεῖς μέγιστοι φω-στῆ-ρες.

Ὁ λόγος του «ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» μέ-σα ἀπὸ τὰ συγγράμ-μα-τα καὶ τίς ὁμιλίες του μέ τὰ ὁποῖα δίδαξε ὅχι μό-νο τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς πιστοὺς κάθε ἐπο-χῆς, ὅπως ἀκρι-βῶς συ-νέ-βη καὶ μέ τὰ ἔργα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἔτσι δικαίως ἡ Ἐκ-κλη--σία τὸν κα-τέταξε με--ταξύ τῶν ἀγίων της καὶ ἡ ἱστορία μεταξύ τῶν κορυφαίων τοῦ πνεύ-ματος πού ἄφησαν τὴ σφραγίδα τους ἀνε-ξί-τηλη στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ δι-κή μας σχέση μέ ἕναν τό-σο μεγάλο ἱεράρχη, μέ ἕναν τόσο διακε-κρι-μέ-νο λόγιο καὶ σοφὸ καὶ ἐπιστήμονα, καὶ τί μπο-ρεῖ νά διδάξει σέ μᾶς πού τὸν τιμοῦμε σή---μερα;

Αὐτά πού μποροῦμε νά διδα-χθοῦ-με σήμερα ἀπὸ τὸν Μέ-γα Φῶτιο εἶναι πρω-τίστως ἡ πίστη, ἐπάνω στὴν ὁποῖα στήριξε ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος ὅχι μόνο τὰ ἔργα του ἀλλὰ καὶ τὴ ζωή του, καὶ ἀκό-μη ἡ ὑπομονή, μέ τὴν ὁ-ποῖα ἀντιμετώ-πι-σε ὅλες τίς δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα πού συν--ήν-τησε. Καὶ δέν ἦταν λίγα, καθὼς δοκί-μασε καὶ τὴν ἀπομά-κρυν-ση ἀπὸ τὸν πα-τρι-αρ-χικό θρόνο καὶ τὴ δυσaréσκεια τοῦ αὐτο-κρά-τορα καὶ τὴν ἀκραία ἀντίδραση τοῦ πάπα τῆς Ρώμης πού ἔφθασε μέχρι τὸν ἀφορισμό.

Πίστη καί ὑπομονή εἶναι αὐτά πού μᾶς διδά-σκει ὁ ἅγιός μας σήμερα. Πί-στη καί ὑπομονή εἶναι αὐτά πού πρέπει νά ἔχει ὁ κά-θε ἄν-θρωπος, καί ὅλοι ἐ-μεῖς, ἀνάγκη γιά νά πο-ρευθοῦμε στή ζωή μας καί νά ἀντιμε-τω-πί-σου-με τίς δυσκολίες καί τούς πει-ρασμούς, τά προ-βλήματα καί τίς ἀν-τι--ξοότητες πού συν-αν-τοῦμε.

Ἡ πίστη στόν Θεό, ἡ πίστη ὅτι ὁ Θεός παρα-κολουθεῖ τή ζωή μας καί ἐνδιαφέρεται γιά τό καλό μας, μᾶς στηρίζει στίς δύσκολες στιγμές καί δέν μᾶς ἀφήνει νά ἀπογοητευθοῦ-με. Ἡ πί-στη στόν Θεό μᾶς ὀπλί-ζει μέ ὑπομονή πού μᾶς κάνει νά ἀντέχουμε τίς δυσκολίες καί νά ἐλπί-ζουμε ὅτι θά τίς ὑπερ-βοῦμε.

Πίστη καί ὑπο-μο-νή εἶναι ὅμως καί αὐ-τές πού μᾶς συνδέ-ουν πε-ρισ-σό-τε-ρο μέ τόν Θεό καί μᾶς κάνουν νά ἐμ-πιστευόμαστε τή ζωή μας σ' αὐ-τόν πού μᾶς τήν χάρισε, ἔτσι ὥστε νά τόν πλησιάζουμε καί ἐμεῖς ὅλο καί περισσό-τε-ρο γιά νά ἀξιωθοῦ-με νά τόν συν-αν-τήσου-μ-ε, ὅταν θά μᾶς καλέσει κοντά του, ὅ-πως συνέ-βη καί μέ τόν ἁ-γιο Μέγα Φώ-τιο, ὁ ὁποῖος εὐ-φραί-νε-ται πλησίον τοῦ Θεοῦ στή βασιλεία τῶν οὐρα-νῶν καί μεσι-τεύει γιά μᾶς οἱ ὁποῖοι τόν τιμοῦ-με.

Εἶθε νά ἔχουμε τήν εὐλογία του, νά ἔχουμε τή χάρη του, νά μᾶς ὀπλίσει μέ τή δική του πίστη ἀλλά καί μέ τήν ὑπομονή του, γιατί ὅλοι καθημερινά συναντοῦμε δυσκολίες, συναντοῦμε προβλήματα, συναντοῦμε ἀσθένειες, συναντοῦμε τόσα πολλά, πού κανείς μόνος του δέν μπορεῖ νά ξεπεράσει, χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, χωρίς τήν ἐμπιστοσύνη ὅτι ἔχουμε Ἐκεῖνον πού θά σταθεῖ δίπλα μας στίς

δυσκολίες τῆς ζωῆς. Ἄς παρακαλοῦμε τόν Μέγα Φῶτιο νά μᾶς δίνει ἀπό τήν πίστη καί τήν ὑπομονή τή δική του. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)